

LADIK KATALIN VERSEI

NEMRÉG A SÁRGA TORNYOK

nemrég a sárga tornyok
agancsaikat meresztgetve várták a havazást
lehulltak a sárga lepények
le a toronyról mert soha ilyet soha ilyet
mióta kidőltek a házfalak
mint idegen fehér zokni közöttük
soha ilyet mondtam és a toronyra mutattam

AZOK AZ ARANYBA ZÁRT KETRECEK

azok az aranyba zárt ketrecek
hol a lovak patáit sejtem
a fekete arany juhokat megszagatnám
de hol az az istálló
hol kitombolhatnám magamat

AZ A SZÉTVERT AJTÓ KÖZÖTTÜNK

jaj kurva edényeim robbanok
leprás borbély mi az kicsikém
jön a macska nyolcliteres csak úgy lángol
benne nyolc pici ringyó táncol
a szétvert ajtó közepén

KEGYES CSELEKEDET

megrázkódtál mint karácsonyfa
gyönyörű barna bőrű táska
ahogyan ölembe hullottál
kegyes cselekedet irántam európa iránt
bárcsak szeretnél feleannyira
mint amilyen kegyes vagy hozzám

KUTYUSKÁM GYERÜNK A PATIKÁBA

gyerünk a patikába a szívem után
bezárta magát a drága
egy dunsztosüvegbe a gyönyörű nílusba
homokká száradok miatta

R A G A

fehér selyembe burkolózik
szakállá égő páva
térdén citera
szénné égett ágya

IMÁDOM A TŰZIKUTYÁT

tűzikutya a paplanom
ha akarom megvakarom

AZT HISZEM ÉJSZAKA

teli az ég égő hajszákkal
recseg a fekete tulipán
valami szikrázik alattam

HOGY A FÁJDALOMTÓL - E

hogy a fájdalomtól-e vagy mitől
lehullottak az almák az udvaron
két lábon ugrál a kiskapu
az almákat siratja

PLIM PLIM SZILVAKÉK HANGSZEREK

az a sok billentyű veronica-
-ban
réztojások
szilvakék abroszon

AVAGY SEPRŰJE VAGYOK - É PÁROMNAK

hogy így pocskondoz a tavorózsák között
vajh gumikerék lehetnék
szeretőmnek ezüstbiciklijén

TELE VAN HOLDDAL A HOLDI EMBER

a ruhája meg a füle is
s míg ezt mondja nekem
sok apró holdacska bújik elő
a szája körül